

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 52/13
Люксембург, 25 април 2013 г.

Решение по дело C-81/12
Asociația Accept/Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării

Хомофобските изявления на „шеф“ на професионален футболен клуб могат да доведат до възлагане върху този клуб на тежестта на доказване на обстоятелството, че той не води дискриминационна политика при наемането на футболисти

Съмненията за дискриминация, основана на сексуална ориентация, биха могли да бъдат оборени със съвкупност от съпадащи доказателства

Директивата за равното третиране в областта на заетостта и професиите¹ създава основна рамка за борба с дискриминацията, основана на религия или убеждение, увреждане, възраст или сексуална ориентация по отношение на заетостта и труда. Съгласно тази директива, когато пред съдебен или друг компетентен орган се установяват обстоятелства, позволяващи да се направи предположение за съществуването на дискриминация, тежестта на доказване лежи върху съответните ответници, които трябва да докажат, че независимо от тези съмнения за дискриминация, принципът на равно третиране не е бил нарушен.

На 3 март 2010 г. Асепт, неправителствена организация, чиято цел е да разпространява и да защитава в Румъния правата на лицата, които са лесбийки, гейове, бисексуални и транссексуални, подава жалба пред Националния съвет за защита от дискриминация — (CNCD) срещу професионалния футболен клуб SC Fotbal Club Steaua București SA („FC Steaua“) и г-н Becali, който се представя за „шеф“ на този клуб. Асепт изтъква, че е нарушен принципът на равно третиране в областта на наемането на работа. Всъщност в интервю във връзка с евентуалния трансфер на един професионален футболист г-н Бекали заявил по същество, че никога няма да наеме спортист хомосексуалист. Що се отнася до другия ответник пред CNCD - FC Steaua, Асепт заявява, че този клуб нито за момент не се е разграничил от изявленията на г-н Бекали. CNCD преценява, че тези обстоятелства не попадат в областта на трудовоправните отношения, тъй като изявленията на г-н Бекали не могат да бъдат разглеждани като изявления на работодател или на лице, отговарящо за наемането на работа. Същевременно обаче CNCD счита, че тези изявления съставляват дискриминация под формата на тормоз² и санкционира г-н Бекали с предупреждение. Към онзи момент това е била единствената санкция в румънското право, като се има пред вид, че решението на CNCD е прието след изтичане на шест месеца от момента на настъпване на фактите, за които той е упрекван. Асепт подава жалба срещу това решение пред Curtea de Apel București (Апелативен съд, Букурещ), който отправя до Съда въпроси относно тълкуването на директивата.

В произнесеното си днес решение Съдът посочва, че по своето естество директивата може да се прилага в положения като това, което е в основата на спора в главното производство пред Curtea de Apel București, отнасящи се до изявления, свързани с условията за достъп до работа, включително и до условията за наемане на работа. Съдът подчертава, че

¹ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

² Съгласно директивата тормозът се приема като форма на дискриминация когато нежелано поведение, свързано, по-конкретно, със сексуалната ориентация, се извършва с цел или има за последица уронване на достойнството на личността и създаването на сплашваща, враждебна, срамна, унизителна или оскърбителна среда.

спецификата при назначаването на професионални футболисти е без значение в това отношение, защото упражняването на спорта като стопанска дейност попада напълно в обхвата на правото на Съюза.

Що се отнася до становището на FC Steaua в спора по главното производство, според уточнението на Съда само по себе си обстоятелството, че изявления като тези на г-н Бекали не са направени директно от конкретен ответник, не представлява пречка по отношение на същата страна да бъде установено съществуването на „факти, от които може да бъде заключено, че е налице дискриминация“ по смисъла на директивата. Вследствие на това **работодателят ответник не може да отхвърли съществуването на факти, от които може да бъде заключено, че провежда дискриминационна политика на наемане на работа, като се ограничи с това да изтъкне, че изявленията, насочващи към съществуването на хомофобска политика при наемане на работа, са направени от лице, което макар и да заявява и да изглежда, че играе важна роля в управлението на този работодател, от правна гледна точка не е упълномощено да го ангажира по въпросите на наемането на работа.** Според Съда обстоятелството, че този работодател не се е разграничил категорично от разглежданите изявления може да бъде взето пред вид при преценката на неговата политика на наемане на работа.

От друга страна Съдът уточнява, че **тежестта на доказване, така както тя е уредена от директивата, не води до това да се изисква доказателство, което не би било възможно да бъде представено без да се накърни правото на зачитане на личния живот.** Всъщност **съмненията за дискриминация, основана на сексуална ориентация, биха могли да бъдат отхвърлени със съвкупност от съвпадащи доказателства, без същевременно ответникът да трябва да доказва, че в миналото са били наемани лица с определена сексуална ориентация.** Сред тези доказателства би могло да бъде например категоричното му разграничаване от дискриминационните публични изявления, както и съществуването на изрични разпоредби в неговата политика за наемане на работа, насочени към това да се гарантира спазването на принципа на равно третиране.

И накрая, Съдът изтъква, че директивата не допуска национална правна уредба, по силата на която при установяване на дискриминация, основана на сексуална ориентация, след изтичането на шест месеца от датата на настъпване на фактите е възможно да се наложи само „предупреждение“, щом като тази санкция няма ефективен, пропорционален и възпиращ характер. Задача на румънската юрисдикция е обаче да прецени дали е такъв конкретният случай.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на [„Europe by Satellite“](#) ☎ (+32) 2 2964106